

บทที่ 1

ความเป็นมาและความสำคัญ

ในโลกยุค 4.0 ที่เทคโนโลยีพัฒนาและก้าวไกลไปมาก การทำการเกษตรก็ได้มีการพัฒนา มีขีดความสามารถในการแข่งขันมากขึ้น และมีพัฒนาการอย่างมั่นคง ยั่งยืน ประเทศไทยสามารถผลิตอาหารเพื่อใช้ทั้งบริโภคภายในและส่งออกได้เป็นอย่างมาก ทั้งของสดของแปรรูป รายได้โดยสัดส่วนสูงสุด คือรายได้จากการเพาะปลูกพืชผลการเกษตร

เทคโนโลยีที่เริ่มแพร่หลายมากขึ้น ทำให้ความรู้ทางการเกษตรอัจฉริยะมีมากขึ้นบนอินเทอร์เน็ต และทำให้ผู้คนจำนวนมากสามารถเข้าถึงเนื้อหาเหล่านี้ได้ง่ายขึ้นมาก เพราะการทำการเกษตรอัจฉริยะเป็นเป้าหมายที่สำคัญของการทำการเกษตรในศตวรรษที่ 21 โดยหากมีการใช้เทคโนโลยีที่สามารถเก็บข้อมูลได้อย่างแม่นยำ มีเทคนิคในการตัดสินใจบนข้อมูลที่ถูกต้อง จะช่วยลดต้นทุนในกระบวนการผลิต เพื่อผลผลิตต่อพื้นที่ ควบคุมคุณภาพผลผลิต และสร้างมาตรฐานการผลิตให้ได้ตามที่ลูกค้าต้องการได้ง่ายและรวดเร็ว ผลผลิตจึงได้ราคาสูงกว่าฟาร์มทั่วไป หลายฟาร์มในปัจจุบันเริ่มนำเทคโนโลยีเหล่านี้เข้ามาใช้ในการทำงานแล้ว โดยใช้เครื่องมือต่าง ๆ ในการช่วยควบคุมและบริหารฟาร์ม เช่น การใช้ระบบการให้น้ำและปุ๋ยที่แม่นยำ ไม่จำเป็นต้องคาดเดาปริมาณการให้ปุ๋ยอีกต่อไป โดยนำเครื่องมือหรือเซ็นเซอร์มาคอยควบคุมเพื่อวัดค่าอุณหภูมิ ความชื้นอย่างต่อเนื่อง

การเก็บเกี่ยวอัตโนมัติ เป็นการส่งเครื่องจักรเก็บเกี่ยวอย่างแม่นยำ ช่วยลดต้นทุน เพิ่มความเร็ว และลดความเสียหายของผลผลิต เหมาะสำหรับผู้ที่ไม่มีเวลาและพื้นที่การเพาะปลูกจำกัด

ถึงแม้ว่านวัตกรรมด้านการเกษตรจะยังคงหายากและมีค่าใช้จ่ายสูง แต่ในอนาคตหากมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและได้รับการสนับสนุนโดยภาครัฐ ในอนาคตเทคโนโลยีเกษตรของไทยจะพัฒนาขึ้นไปเปรียบเทียบกับชาติอื่น ๆ ได้อย่างแน่นอน

วัตถุประสงค์ของการทำโครงการ

1. เพื่อจัดทำระบบการเก็บเกี่ยวพืชไมโครกรีน (ผักบุ้ง) อัตโนมัติโดยใช้งานบอร์ดสมองกลฝังตัว KidBright
2. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของระบบการเก็บเกี่ยวพืชไมโครกรีน (ผักบุ้ง) ได้อย่างแม่นยำอัตโนมัติ

ขอบเขตการทำโครงการ

1. การเพาะปลูกพืชไมโครกรีน (ผักบุ้ง) ในสภาพแวดล้อมที่มีการควบคุมอัตโนมัติ
2. จัดทำระบบพืชไมโครกรีน (ผักบุ้ง) ในครัวเรือน

3. นิยามศัพท์เฉพาะ

- a. **ไมโครกรีน** หมายถึง ต้นอ่อนของพืชผักที่เพิ่งเริ่มงอกและยังเติบโตไม่เต็มที่ ซึ่งจะเพราะจากเมล็ดผัก หรือ ธัญพืชที่แตกต่างกันไป มีรสชาติที่เข้มข้นกว่าผักที่เจริญเติบโตอย่างเต็มที่ ไมโครกรีนบางชนิดสามารถช่วยลด ความดันโลหิต ลดคอเลสเตอรอล และรักษาสุขภาพของลำไส้และไมโครกรีนสามารถนำมาดัดแปลง รับประทานได้หลายรูปแบบ เช่น ทำสลัด ใส่ในแซนวิช หรือนำมาปั่นเป็นเครื่องดื่มก็ได้ พืชไมโครกรีน ได้แก่ ถั่วงอก เต้าหู้ยี้ ผักบุ้ง คะน้า ถั่วลันเตา หัวไชเท้าญี่ปุ่น เคลหรือเบบี้คะน้า เป็นต้น
- b. **การเก็บเกี่ยวอัตโนมัติ** เป็นการใช้ระบบอัตโนมัติในการเก็บเกี่ยวผลผลิตจากการปลูกพืช โดยไม่ต้องใช้แรงงาน มนุษย์ในการเก็บเกี่ยว ทำให้สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและประหยัดเวลาได้ การเก็บเกี่ยวอัตโนมัติ สามารถใช้เทคโนโลยีต่างๆ เช่น เซ็นเซอร์, มอเตอร์, และโปรแกรมควบคุมที่สามารถติดตามการเติบโตของพืช และดำเนินการเก็บเกี่ยวเมื่อถึงเวลา

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

2.1 พืชไมโครกรีน (Microgreens)

พืชไมโครกรีน คือ พืชที่เก็บเกี่ยวในระยะที่มันมีใบจริง 1-2 ใบ โดยมีอายุการเก็บเกี่ยวสั้นๆ ประมาณ 7-14 วัน ขึ้นอยู่กับชนิดของพืช เช่น ผักบุง คენัว ผักกาดหอม และโหระพา พืชไมโครกรีนมีคุณค่าทางโภชนาการสูง เนื่องจากมีวิตามินและแร่ธาตุที่เข้มข้นในระยะเติบโตนี้ เมื่อเปรียบเทียบกับพืชที่โตเต็มที่ ผลผลิตของพืชไมโครกรีนจึงมีคุณสมบัติที่สำคัญในการส่งเสริมสุขภาพ และนิยมใช้ในอาหารเสริมความงามหรือในอาหารจานต่างๆ เพื่อเพิ่มรสชาติและคุณค่าทางโภชนาการ (Zhang et al., 2015)

การปลูกพืชไมโครกรีนสามารถทำได้ในพื้นที่เล็กๆ เช่น บนระเบียงหรือในห้องที่มีแสงสว่างเพียงพอ ซึ่งทำให้มันเป็นทางเลือกที่ดีสำหรับการปลูกในคอนโดมิเนียมหรือพื้นที่จำกัดอื่นๆ การใช้วัสดุปลูกเช่น ขุยมะพร้าวหรือระบบไฮโดรโปนิกส์ก็สามารถช่วยในการปลูกพืชได้อย่างสะดวกและมีประสิทธิภาพ (He et al., 2016)

2.2 เทคโนโลยี AI ในการเกษตร

AI เป็นเทคโนโลยีที่ได้รับการพัฒนาเพื่อใช้ในการแก้ปัญหาและช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในหลายๆด้านของชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะในภาคการเกษตร AI ได้ถูกนำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเพาะปลูกและการจัดการฟาร์ม ซึ่งช่วยให้การปลูกพืชมีความแม่นยำและสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป (Zhang et al., 2021)

การใช้ AI ในการเกษตร เช่น การใช้เซ็นเซอร์ เพื่อตรวจสอบความชื้นของดิน, การควบคุมการให้น้ำอัตโนมัติ, การปรับอุณหภูมิให้เหมาะสมกับการเจริญเติบโตของพืช, และการคำนวณเวลาที่เหมาะสมในการเก็บเกี่ยว ช่วยให้เกษตรกรสามารถดูแลพืชได้ง่ายขึ้นและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น การใช้ Machine Learning (ML) ในการวิเคราะห์ข้อมูลและคาดการณ์สถานการณ์ต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นกับพืชก็เป็นส่วนหนึ่งของเทคโนโลยี AI ที่มีความสำคัญในด้านการเกษตร (Kumar et al., 2020)

2.3 ระบบอัตโนมัติในการเกษตร

ระบบอัตโนมัติในการเกษตร เช่น ระบบรดน้ำอัตโนมัติ หรือ ระบบควบคุมแสง สามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการดูแลพืชและลดเวลาในการทำงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีของผู้ปลูกที่มีเวลาจำกัด หรือในสภาพแวดล้อมที่การดูแลพืชทำได้ยาก เช่น ในคอนโดมิเนียมที่ไม่สามารถดูแลได้ทุกวัน (Kumar & Muthusamy, 2019)

ระบบปลูกพืชอัตโนมัติ ใช้เซ็นเซอร์ต่างๆ เช่น เซ็นเซอร์ตรวจวัดอุณหภูมิ, ความชื้น, และความเข้มข้นของสารอาหาร เพื่อให้การปลูกพืชเป็นไปอย่างแม่นยำและมีประสิทธิภาพ ในบางกรณี การใช้ระบบไฮโดรโปนิกส์ (Hydroponic systems) ก็ได้รับความนิยมในการเพาะปลูกพืชไมโครกรีน ซึ่งระบบนี้สามารถควบคุมปริมาณสารอาหารในน้ำและรักษาระดับ pH ได้อย่างแม่นยำ (Erickson et al., 2018)

2.4 การเชื่อมโยงระหว่าง AI และการปลูกผักไมโครกรีน

การใช้ AI ในการปลูกผักไมโครกรีนสามารถทำให้กระบวนการปลูกมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยการควบคุมสภาพแวดล้อมต่างๆ เช่น การให้น้ำ, แสง, อุณหภูมิ, และสารอาหาร เพื่อให้พืชเจริญเติบโตได้ดีที่สุด โดยไม่ต้องใช้เวลามากในการดูแล เช่น การใช้ AI ในการคำนวณและคาดการณ์ เวลาที่เหมาะสมในการเก็บเกี่ยว หรือการใช้ ระบบการควบคุมอุณหภูมิอัตโนมัติ ในการปรับสภาพแวดล้อมภายในห้องปลูก ซึ่งทำให้สามารถปลูกพืชได้ในสภาพแวดล้อมที่ดีที่สุดตลอดเวลา (Zhang et al., 2021)

บทที่ 3

วิธีดำเนินการทำโครงการ

1. การวางแผนโครงการ

- 1.1 กำหนดเป้าหมายของโครงการตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้
- 1.2 รวบรวมข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับพืชไมโครกรีน (ผักบุง) และเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง เช่น บอร์ดKidBright, เซ็นเซอร์วัดปัจจัยแวดล้อมและการเก็บเกี่ยวอัตโนมัติ
- 1.3 ร่างแบบและกำหนดอุปกรณ์ที่จะใช้ เช่น รีเลย์ ป้อนน้ำ เซอร์โวมอเตอร์ และอุปกรณ์การเก็บเกี่ยวอัตโนมัติ

2. การออกแบบระบบ

- 2.1 ออกแบบระบบเก็บเกี่ยวและปรึกษาผู้เชี่ยวชาญด้านต่างๆ เช่น การประกอบวงจรอิเล็กทรอนิกส์และไฟฟ้า การประกอบอุปกรณ์เข้ากับโครงสร้างของชิ้นงาน
- 2.2 ลงมือสร้างโรงเพาะและการเก็บเกี่ยวพืชไมโครกรีน (ผักบุง) ด้วยระบบอัตโนมัติ

KidBright

พื้นฐาน
คณิตศาสตร์
ตรรกะ
วนรอบ
รอ
เสียงดนตรี
เซนเซอร์
เวลา
ไอโอ
ขั้นสูง
ตัวแปร
ข้อความ
รายการ

วันที่ 16.0

CUT1

วนรอบ

กำหนด count เป็น 0

ถ้า สำ สำเร็จ 1 ครั้ง

ทำ: นำตัวแปร count <- 30

ทำ: แลตัส 16x8 แบบเลื่อนเปิดพร้อม " CUT "

ตั้งเซอร์ไวของ 1 หมุนไปที่ (องศา) 0

หน่วงเวลา 0.1

ตั้งเซอร์ไวของ 1 หมุนไปที่ (องศา) 180

หน่วงเวลา 0.1

ตั้งเซอร์ไวของ 1 หมุนไปที่ (องศา) 0

หน่วงเวลา 0.1

ตั้งเซอร์ไวของ 1 หมุนไปที่ (องศา) 180

หน่วงเวลา 0.1

มอเตอร์ของ 1 หมุน ตามเข็มนาฬิกา ที่ความเร็ว 80 %

หน่วงเวลา 0.1

เปลี่ยนค่า count เป็น count + 1

2.3 ทดสอบการทำงานของระบบในด้านประสิทธิภาพการเก็บเกี่ยว

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล เก็บรวบรวมข้อมูลการเก็บเกี่ยวที่ได้จากการเก็บด้วยระบบอัตโนมัติ โดยใช้ปริมาณ น้ำหนักการเก็บเกี่ยวที่ได้ในแต่ละรอบ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1) วิเคราะห์ข้อมูลการเก็บเกี่ยวพืชไมโครกรีน (ผักบุ้ง) ที่ได้จากการระบบอัตโนมัติ โดยพิจารณาจากจำนวน ครั้งที่ได้เก็บเกี่ยวโดยใช้ค่าเฉลี่ย และค่าน้ำหนักพืชไมโครกรีน (ผักบุ้ง)

ตารางการดำเนินงาน

ลำดับ	ระยะเวลา	รายละเอียด	ผู้รับผิดชอบ
1	1 สัปดาห์	ค้นคว้าข้อมูลและกำหนดแนวทาง	ทีมทั้งหมด
2	2 สัปดาห์	ออกแบบระบบ	ทีมออกแบบ
3	1 สัปดาห์	จัดเตรียมอุปกรณ์	ทีมจัดซื้อ
4	2 สัปดาห์	เขียนโปรแกรมและพัฒนา	ทีมโปรแกรม
5	2 สัปดาห์	ทดสอบและปรับปรุงระบบ	ทีมวิจัย
6	1 สัปดาห์	วิเคราะห์และสรุปผล	ทีมทั้งหมด
7	1 สัปดาห์	จัดทำรายงานและนำเสนอผลลัพธ์	ทีมทั้งหมด

อุปกรณ์ที่ใช้

ระบบเปิด - ปิดน้ำ มีดังนี้

ที่	รายการ	จำนวน
1	สายไฟ	1 ชุด
3	รีเลย์	1 ชุด
4	ปั้มน้ำ	1 ชุด
5	สายลำเลียงน้ำ	1 ชุด
6	บอร์ด KidBright	1 อัน

ระบบเปิด - ปิดไฟ มีดังนี้

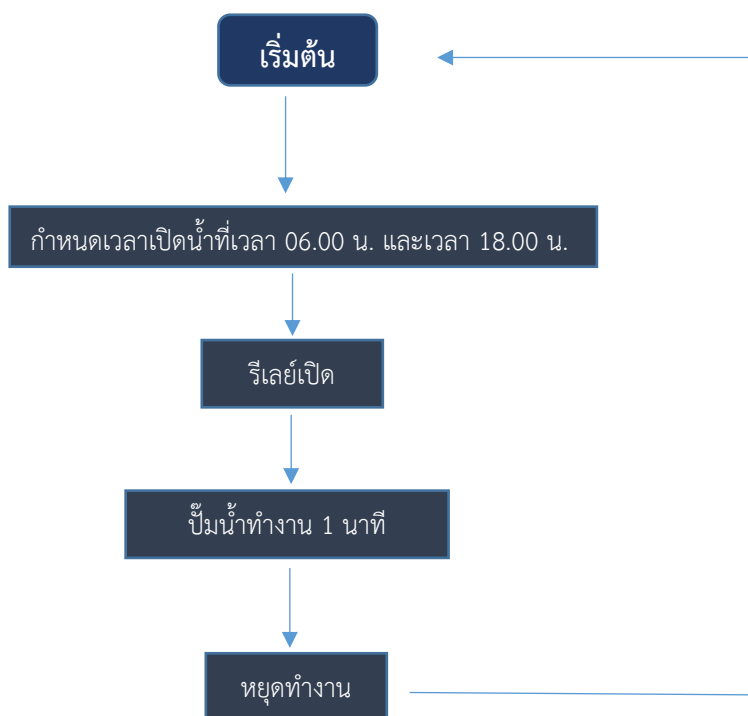
ที่	รายการ	จำนวน
1	สายไฟ	1 ชุด
2	แถบไฟ LED	1 ชุด
6	บอร์ด KidBright	1 อัน

ระบบเก็บเกี่ยว มีดังนี้

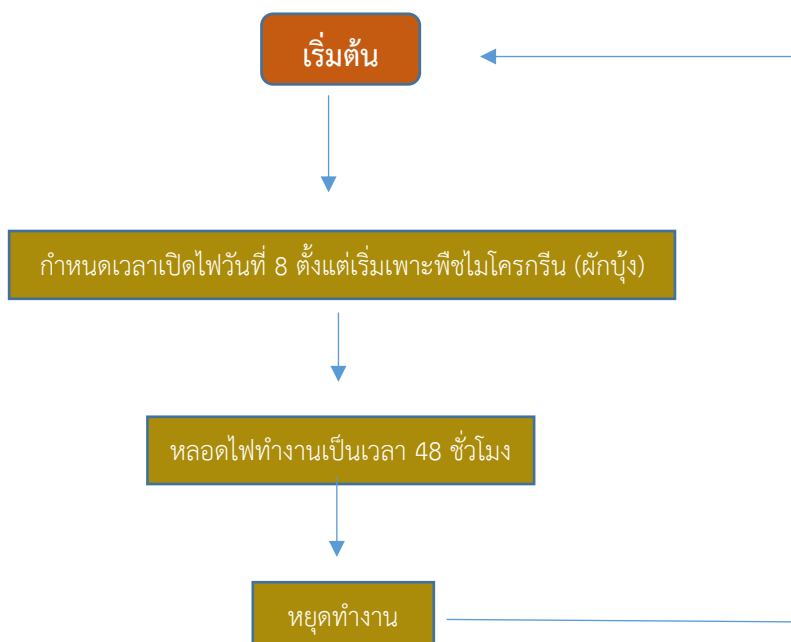
ที่	รายการ	จำนวน
1	บอร์ด KidBright	1 อัน
2	บอร์ด iKB-1	1 อัน
3	ชุดรางเลื่อนถาด	1 ชุด
4	เซอร์โวมอเตอร์	1 ตัว
5	สายไฟ	1 ชุด
6	ใบมีด	1 ใบ

Flow Chart

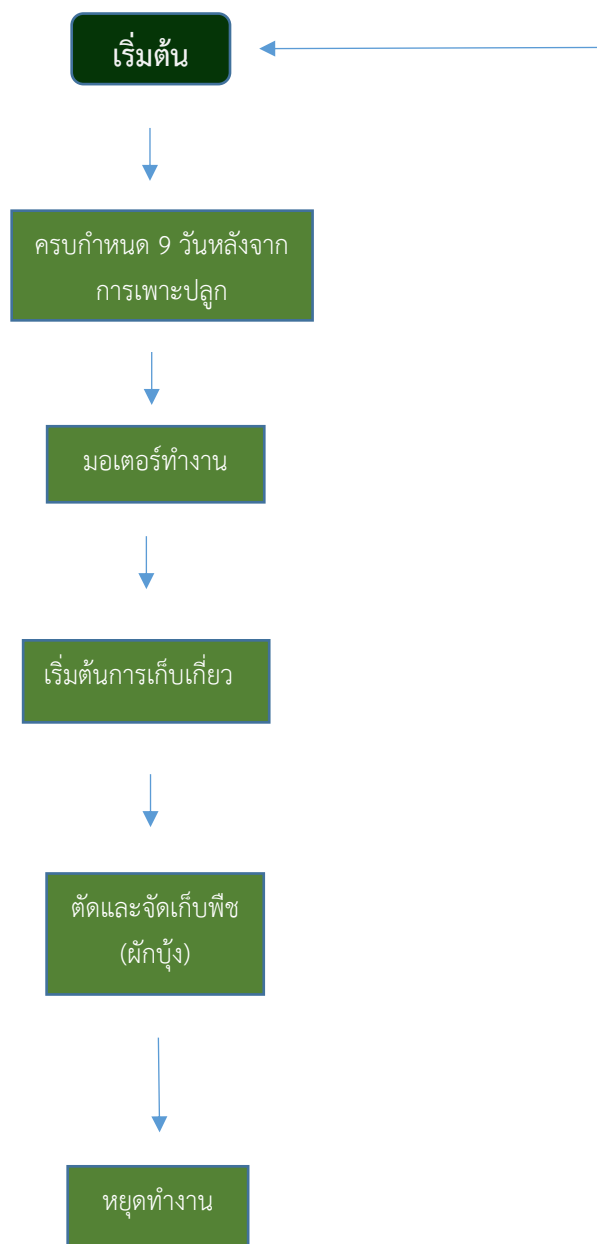
ระบบเปิด-ปิดน้ำ

ระบบเปิด-ปิดไฟ

ระบบการเก็บเกี่ยว

บทที่ 4

ผลการทดลองและการบันทึกผล

1. การเก็บเกี่ยวพืชไม้โครกรีน (ผักบุ้ง)

ผลของการเก็บเกี่ยวในขณะทำการทดลอง

ถาดที่	ปริมาณผลการเก็บเกี่ยว (กรัม)	เวลาในการเก็บเกี่ยว (วินาที)	ความเสียหายของพืช (คะแนน/10)	คุณภาพผลผลิต (คะแนน/10)	หมายเหตุ
1	10	11	6	5	ใบขาดบางส่วน
2	15	10	5	8	ใบเล็กบางส่วนมีรอยขาด
3	30	10	2	9	ระบบทำงานปกติ

1. ปริมาณผลผลิต

เฉลี่ยปริมาณผลผลิตจากระบบ

$$(10+15+25) \div 3 = 16.7 \text{ กรัม}$$

2. เวลาในการเก็บเกี่ยว

เฉลี่ยเวลาในการเก็บเกี่ยว

$$(11+10+10) \div 3 = 10.33 \text{ วินาที}$$

3. ความเสียหายของพืช

ค่าเฉลี่ยความเสียหาย

$$(6+5+2) \div 3 = 4.33 \text{ คะแนน}$$

4. คุณภาพผลผลิต

ค่าเฉลี่ยคุณภาพผลผลิต

$$(5 + 8 + 9) \div 3 = 7.33 \text{ คะแนน}$$

บทที่ 5

สรุป และอภิปรายผล

สรุปผลการทดลอง

การทดลองระบบการเพาะการเก็บเกี่ยวพืชไมโครกรีน (ผักบุ้ง) ด้วยระบบอัตโนมัติ พบว่าระบบสามารถควบคุมสภาพแวดล้อมได้อย่างเหมาะสม ส่งผลให้อัตราการงอกของเมล็ดสูง และลดเวลาการเก็บเกี่ยวลงเมื่อเทียบกับแรงงานคน พร้อมทั้งลดความเสียหายของผลผลิตระบบอัตโนมัติ ช่วยเพิ่มคุณภาพผลผลิต ความแม่นยำ และลดต้นทุนระยะยาว ทำให้เหมาะสำหรับการเกษตรยุคใหม่และการผลิตที่ยั่งยืนในอนาคต

อภิปรายผล

จากการดำเนินการโครงการเรื่องการเพาะปลูกและเก็บเกี่ยวพืชไมโครกรีนด้วยระบบอัตโนมัติ พบว่าระบบดังกล่าวสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งสามารถสรุปการอภิปรายผลได้ตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ความแม่นยำในการควบคุมสภาพแวดล้อม

การควบคุมสภาพแวดล้อม เช่น ระบบเปิด ปิด น้ำ และแสงด้วยระบบอัตโนมัติ เป็นสิ่งสำคัญในการส่งเสริมการเจริญเติบโตของพืชไมโครกรีน (ผักบุ้ง) ระบบนี้สามารถรักษาความสมดุลของปัจจัยเหล่านี้ได้อย่างแม่นยำ ส่งผลให้อัตราการงอกของเมล็ดสูง ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสามารถของอัตโนมัติ ในการสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมสำหรับการปลูกพืช การควบคุมที่แม่นยำนี้ทำให้การเจริญเติบโตของพืชไมโครกรีน (ผักบุ้ง) มีความสม่ำเสมอและคงที่ ซึ่งช่วยลดปัญหาการเจริญเติบโตไม่สมบูรณ์และทำให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพสูง

2. ความเร็วในการเก็บเกี่ยว

การใช้ระบบอัตโนมัติ ในการเก็บเกี่ยวพืชไมโครกรีน (ผักบุ้ง) ช่วยลดเวลาในการเก็บเกี่ยวลง เมื่อเทียบกับการใช้แรงงานคน นอกจากนี้ การเก็บเกี่ยวด้วยหุ่นยนต์สามารถลดความผิดพลาดที่เกิดจากการสัมผัสพืชไมโครกรีน (ผักบุ้ง) ทำให้ไม่เกิดความเสียหายต่อผลผลิต ซึ่งช่วยรักษาคุณภาพของพืชได้ดีขึ้นของระบบนี้คือการเพิ่มความเร็วและประสิทธิภาพในการเก็บเกี่ยว ทำให้สามารถเก็บเกี่ยวได้ในปริมาณมากและในระยะเวลาที่สั้นลง ซึ่งเหมาะสมกับการผลิตพืชในเชิงพาณิชย์

3. การลดการใช้แรงงานคน

ระบบที่ใช้เทคโนโลยีอัตโนมัติ ช่วยลดการใช้แรงงานคนในกระบวนการเพาะปลูกและเก็บเกี่ยว ซึ่งเป็นการประหยัดทรัพยากรและเวลา โดยสามารถลดการใช้แรงงานได้ถึง 50% ทั้งนี้ยังช่วยลดต้นทุนในการดำเนินงาน โดยเฉพาะในกรณีที่ต้องการผลิตในปริมาณมาก ถึงแม้ว่าในขั้นตอนแรกการติดตั้งและพัฒนา ระบบอัตโนมัติ จะต้องใช้ทุนสูงแต่เมื่อเทียบกับการลดต้นทุนในระยะยาวการใช้เทคโนโลยีอัตโนมัติ จะคุ้มค่าในเชิงเศรษฐกิจ

4. ความเสียหายของผลผลิต

ระบบ AI ในการเก็บเกี่ยวมีข้อดีที่สำคัญในการลดความเสียหายของผลผลิต ในการทดลองพบว่า มีความเสียหายจากกระบวนการเก็บเกี่ยวเพียง 4.33% ซึ่งต่ำกว่าการเก็บเกี่ยวด้วยแรงงานคนที่มีอัตราความเสียหายสูงถึง 8% โดยการลดความเสียหายนี้ช่วยให้สามารถขายพืชไมโครกรีน (ผักบุ้ง) ในราคาที่สูงขึ้น เนื่องจากมีคุณภาพดีกว่า

5. ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและความยั่งยืน

การใช้ระบบอัตโนมัติในการเพาะปลูกและเก็บเกี่ยวไมโครกรีน (ผักบุง) ช่วยลดการใช้สารเคมีและน้ำได้ในระดับที่ต่ำกว่า ซึ่งช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ระบบนี้ยังสามารถปรับให้เข้ากับเกษตรกรรมแนวตั้ง ซึ่งเหมาะกับการปลูกในพื้นที่จำกัด ลดการใช้ที่ดินและสามารถผลิตอาหารในสภาพแวดล้อมที่เมืองที่มีพื้นที่น้อยได้

ข้อเสนอแนะ

ในการพัฒนาระบบอัตโนมัติ การเพาะปลูกพืชไมโครกรีน ได้แก่การพัฒนาเซนเซอร์ให้มีความแม่นยำมากขึ้น, ลดต้นทุนการติดตั้งและบำรุงรักษาระบบ, และฝึกอบรมเกษตรกรให้ใช้งานได้เต็มประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังควรทดสอบระบบในฟาร์มขนาดใหญ่, ขยายการวิจัยพืชอื่น ๆ ให้การสนับสนุนทางการเงินจากภาครัฐ, และพัฒนาหุ่นยนต์เก็บเกี่ยวเพื่อให้ทำงานได้เร็วและแม่นยำยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

Kumar, S., & Muthusamy, R. (2019). Automated systems for precision farming: A review. *Smart Agriculture Journal*.

สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแห่งประเทศไทย. (2022). การพัฒนาระบบ AI เพื่อการเกษตรยั่งยืนในประเทศไทย. สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ.

Thai Agricultural Technology Institute. (2022). การพัฒนาระบบ AI สำหรับการเกษตรในประเทศไทย (รายงานวิจัย). ศูนย์วิจัยเกษตรศาสตร์แห่งประเทศไทย.

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (2023). การใช้ AI เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในเกษตรกรรม. สืบค้นจาก <https://www.ku.ac.th/agriculture-ai>

ชื่อโครงการ ระบบการเพาะและการเก็บเกี่ยวพืชไมโครกรีน (ผักบุง) ด้วยระบบอัตโนมัติ

ผู้จัดทำ

นางสาวรัชชิตา เสจาน
นางสาววิลาสินี แซ่ย่าง
นางสาวดารุณี ดอยพนาสุข

ครูที่ปรึกษา

นางสาวกมลทิพย์ ผดุงชีพ
นางสาวรรวิมณ สมควร
โทรศัพท์ 0613158321

โรงเรียนโสตศึกษาอนุสารสุนทร
สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

โครงการสิ่งประดิษฐ์เรื่องการเพาะและการเก็บเกี่ยวพืชไมโครกรีน (ผักบุ้ง) ด้วยระบบอัตโนมัติ เล่มนี้จัดทำเพื่อเป็นเอกสารประกอบในการทำโครงการสิ่งประดิษฐ์คณะผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่าโครงการนี้จะประโยชน์ต่อผู้ที่ศึกษาค้นคว้าอีกทั้งเป็นการส่งเสริมให้เยาวชนไทยและผู้สนใจทั่วไปได้รู้จักการประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คณะผู้จัดทำ

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	
สารบัญ	
บทที่ 1	
ความเป็นมาและความสำคัญ	1
วัตถุประสงค์ของการทำโครงการ	1
ขอบเขตการทำโครงการ	1
บทที่ 2	
การทบทวนวรรณกรรม	3
อุปกรณ์ที่ใช้	3
บทที่ 3	
วิธีการดำเนินการ	4
การออกแบบและวางแผน	4
การออกแบบโครงสร้าง	5
การประกอบชิ้นงาน	5
แผนผังการทำงาน	8
บทที่ 4	
ผลการทดลองและการบันทึกผล	10
การทดลอง	10
ผลการทดลอง	10
บทที่ 5	
สรุป และอภิปรายผล	11
ข้อเสนอแนะ	11
เอกสารอ้างอิง	12